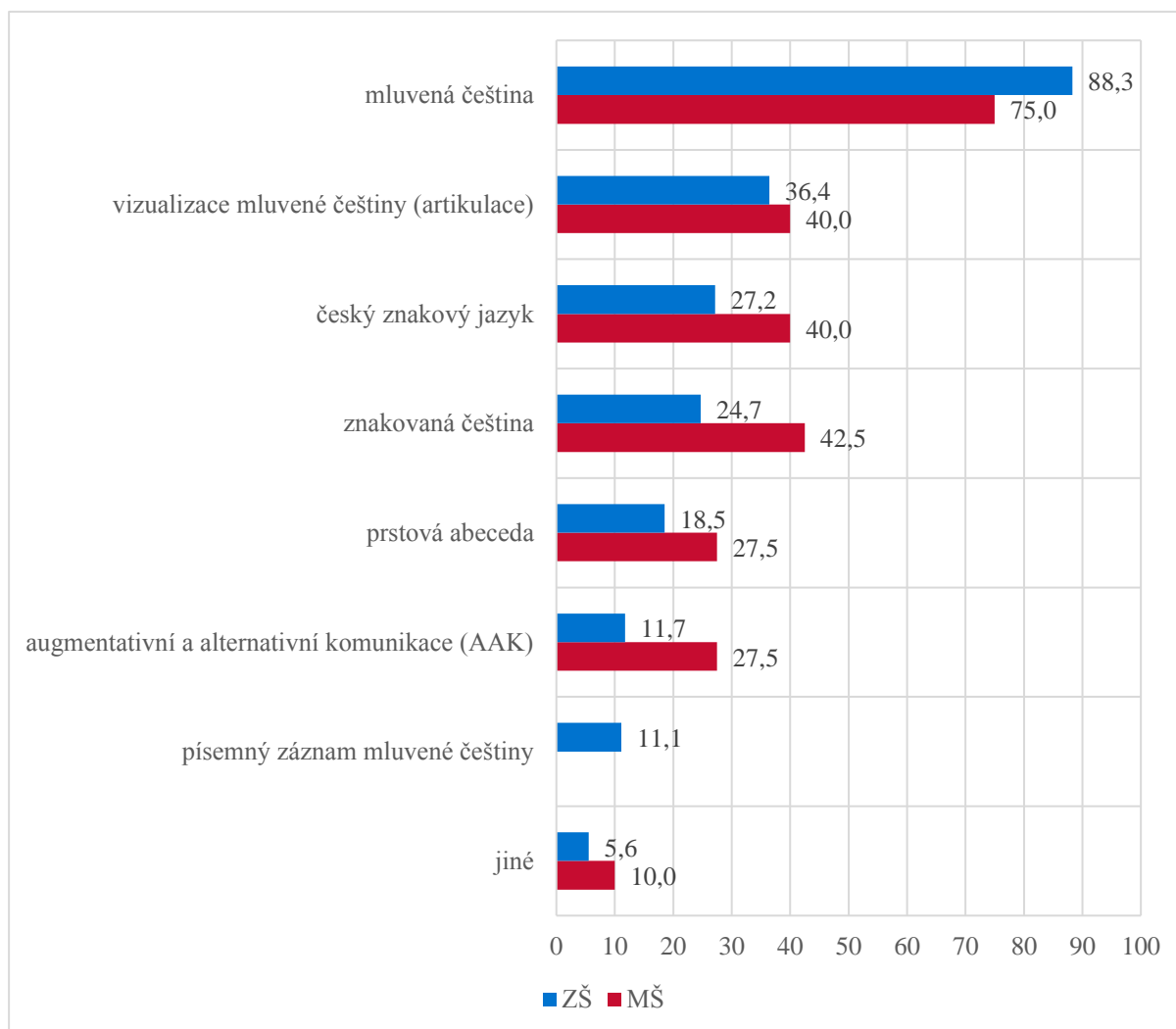

Graf č. 10 Způsoby komunikace ve třídě/skupině – podíl hospitací (v %)

Během hospitací učitelé s dětmi a žáky nejčastěji komunikovali mluvenou češtinou, případně ji vizualizovali výraznou artikulací (tj. bezhlasným či polohlasným vyslovováním některých slov). Český znakový jazyk používalo 40,0 % učitelů MŠ a 27,2 % učitelů ZŠ, přičemž ve většině případů šlo o pedagogy, kteří jsou primárním uživatelem mluvené češtiny (93,8 % MŠ, 80,5 % ZŠ).

Pro snížení vlivu sluchového postižení na proces vzdělávání školy upravují uspořádání tříd tak, aby žáci měli přímý kontakt s vyučujícím a aby byly eliminovány rušivé zvuky. Prostorová úprava představuje jiné uspořádání třídy, např. lavice v půlkruhu nebo tvaru písmene U. Žáka se sluchovým postižením je vhodné posadit do přední lavice, aby dobře viděl na vyučujícího, a ten měl zpětnou vazbu, zda ho žák pochopil a rozumí mu. Prostorové uspořádání třídy a sezení žáků bylo v navštívených základních školách nejčastěji organizováno takovým způsobem, aby byla zajištěna vzájemná viditelnost pro každého žáka a mezi žáky a pedagogem za každé situace – do tvaru U (41,4 %), nebo seděli klasicky v řadách za sebou (35,2 % hospitací). Méně časté bylo posazení žáků do jedné řady (16,7 %), v ostatních hospitacích žáci seděli kolem kruhových stolů nebo samostatně v lavici. Ve více než dvou pětinach (41,3 %) hospitací na základních školách byli přítomni sluchově postižení žáci, kteří nejsou schopni vnímat učivo a získávat informace pouze sluchem.